

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

24. De sacro Corporali (cui in tremendis imperijs impoultur corpus
Dominicum) stammis obiecto, in quod ignis vim suam exercere non potuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

*ne in rabie acti, eosdem dominos suos laniduerunt:
de ampulla Chrysmatis e fenestra proiecta, qua
ne frangeretur, angelica manu suscepta est.*

CAP. XXIII.

INter alia nefanda Donatistarum flagitia, de subuersis altaribus, de stupratis castimonialibus, Eucharistiæ contumelia, &c. narrat D. Opratus Episcopus Mileuitanus lib. 2. de schismate Donatistarum, Vrbanum Formensem, & Felicem Idicrensem Donatistarum Episcopos sacrum Chryisma impiè violasse in Mauritania: Et quod vobis, inquit, leue videtur, facinus immane cõmissum est, vt omnia sacrosancta supra memorati vestri Episcopi violarent. Iusserunt Eucharistiam canibus fundi, non sine signo diuini iudicij. Nam iisdẽ canes accensi rabie, ipsos dominos suos quasi latrones sancti corporis reos, dente vindice, tanquam ignotos & inimicos laniauērunt. Ampullam quoque chrysmatis per fenestram vt frangerent, iactauerunt, & cum casu adiuuerat abiectio, nõ defuit manus angelica, quæ ampullam spiritali subuectione deduceret, proiecta casum sentire non potuit. Deo muniente illæsa inter saxa confedit.

Rupertus Tuitiensis Abbas, in libro de incendio oppidi Tuitiensis cap. 3. de sacro Corporali (cui in tremendis imperiis imponitur corpus Dominicum) flammis obiecto, in quod ignis vim suam exercere non potuit.

DV M adhuc primas concessas sibi præda
 partes festius ignis voraret, vltius lu
 guam prætendens cunctos luce maligna re
 reret, quidam de fratribus raptum è sacrari
 ferens Corporale Dominicum longo hastili
 supernè illigatum flammis obuius stetit, spe
 rans quod tam sacræ supellectili cessurus foret
 ignis, omnisque potestas inimici: Cumque te
 li modo non cederet ignis, ille persistens sibi
 non ficta & temeritate nõ improbanda, ipsum
 hastile cum corporali mediis flammis fortiter
 intrusit, aliquandiu agitans quasi sæuientem
 confoderet ignem, donec vsque ad ipsum
 prorupit flamma rebellis, eumque penè assu
 uit. Tunc demum abssistens, & hastile quod
 nebat partim ambustum, Corporale autem in
 lesum, mirum dictu, & incontaminatum igni
 bus abstrahens, quantocius absoluit, & con
 uolutum flammis, quò potuit altius iniecit
 optans & sperans, quod ex immissione eius
 Domino volente opprimeretur, & deficeret
 quasi strangulatus ignis. At ille videlicet ma
 gnus, & à Deo permissus ignis miro modo
 Corporale integrum occulta & incognita
 de medio sui reiecit, & longius repulit in cam
 villæ partem, quæ sibi concessa non fuerat, &
 ubi, sicut manifestum est, nociturus erat.
 Quem non delectet tantum vidisse vel videre
 miraculum? Denique Corporale iam dictum sic

fic integrum & illaesum relatum est, vt tamen signum habeat non indecorum, videlicet lineam subrufam, cum sit ipsam, vt prius erat, totum candidum. Hoc nimirum melius placet, quam si nulla penitus incendij nota incesset, quia clarius ex hoc memoriale est, & inter omnem eiusmodi facram supellectilem agnoscisci debet.

Rupertus Tuitiensis eodem libro cap. 4. de miraculosa Monasterij Tuitiensis ab eodem incendio protectione.

CAP. XXXV.

CVM solutis habenis totum, vt iam supra dictum est, castellum intus & exterius possideret incendium, me procul sedente inter intactas ab igne domos, ita tamen vt spectare possem illud triste spectaculum, scilicet vndantia cacumina flammaram, stetit in editiore tecto, qui diceret, ardere ipsam sancti Urbani basilicam, videlicet sitam ante valuas monasterij parochianam Ecclesiam. Actum putauit, & de liberatione ipsius monasterij penè desperauit, nisi quod in memetipso canebat spiritus meus, In ira misericordie memor eris. (*Abac. 3.*) Deinde post moram non modicam coepit illud quoque intra memetipsum canere, interior homo: Benedico te pater Domini mei Iesu Christi, quia per filium tuum ignis extinctus est à latere meo. Et ita factum erat. Venerunt quippe continuo, qui dicerent de-